

HOLY VALUES IN THE VIEW OF MUSLIMS

— A Report Concerning The Cartoon Crisis —

EIN BERICHT IM RAHMEN DER KARIKATURKRISE

— Zum Verstaendnis Der Heiligen Werte Der Muslime —

MÜSLÜMANLARIN KUTSAL DEĞER ANLAYIŞI

— Karikatür Krizi Çerçevesinde Bir Rapor —

Hazırlayanlar

Yrd. Doç. Dr. NİMETULLAH AKIN | Yrd. Doç. Dr. MUSTAFA TEKİN

Ordu

İmam Hatip Liseleri Mezunları
ve Mensupları Derneği

MÜSLÜMANLARIN KUTSAL DEĞER ANLAYIŞI

— Karikatür Krizi Çerçevesinde Bir Rapor —

Hazırlayanlar:

Yrd. Doç. Dr. Nimetullah AKIN
Yrd. Doç. Dr. Mustafa TEKİN

Haziran 2006

ÖNDER

ÖNDER

İmam Hatip Liseleri Mezunları ve Mensupları Derneği

ÖNDER
İmam Hatip Liseleri Mezunları ve Mensupları Derneği

— Kısa Bilgi —

ÖNDER bir sivil toplum kuruluşudur

Öncelikli ilgi alanı; İmam Hatip Liseleridir.

İmam Hatip Liseleri, Türkiye’de fen ve edebiyat bilgileri yanında din ilimlerinin de öğrenildiği okullardır.

ÖNDER, İmam Hatip Liseleri’nde eğitim kalitesinin yükseltilmesi, okulların fiziki görünümü, laboratuvar ve çevre düzeniyle güzelleştirilmesi, mezunlarının eşit şartlarda üniversite imkanlarından faydalanmaları, istihdam sahaları bulabilmeleri için çalışmaktadır.

Son yıllarda, üniversiteye girişte uygulanan katsayı adaletsizliği ve üniversitelerde uygulanan kıyafet kısıtlamaları sebebiyle ÖNDER, mücadelesini insan hakları, eğitim hakları ve özgürlüklerin genişletilmesi platformunda da sürdürmektedir.

ÖNDER, Türkiye’de okuma imkanı bulamayan İmam Hatip Lisesi mezunları için yurtdışı eğitim imkanları araştırmakta, bulmakta ve öğrencilere rehberlik yapmaktadır.

HAZIRLAYANLAR

Yrd. Doç. Dr. Nimetullah AKIN

1993 yılında Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden Mezun oldu. 1996 yılında Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'ne bağlı olarak Tefsir bilim dalında "Meryem Suresi Çerçevesinde Müslüman Hıristiyan Diyalogu" isimli tezi ile yüksek Lisans öğrenimini tamamladı. 1996 yılında Milli Eğitim Bakanlığının sağladığı bursla doktora öğrenimi için Almanya'ya gitti. Heidelberg Üniversitesi'nde "*Untersuchungen zur Rezeption des Bildes von Maria und Jesus in der frühislamischen geschichtsüberlieferungen*" isimli tezi ile 2002 yılında doktor oldu. 2003 yılında Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde göreve başladı. Halen bu Üniversite'de İlahiyat Fakültesi Hadis Anabilim Dalında Öğretim Üyesi olarak göreve devam etmektedir.

Yrd. Doç. Dr. Mustafa TEKİN

1991 tarihinde Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. 1995'de Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsüne bağlı olarak Din Sosyolojisi bilim dalında "Mevlâna Celâleddin Rûmi'nin Eserlerinde Din ve Toplum" isimli teziyle yüksek lisansını tamamladı. Askerlik dönüşü yine aynı yerde doktora başladı. 1999 yılında Dicle Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Din Sosyolojisi anabilim dalına araştırma görevlisi olarak atandı. 2003 Yılında "Türkiye'de Aydın Kadınlara Göre Din ve Kadın" isimli teziyle doktor oldu. 2004 yılında Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi İlâhiyat Fakültesine Yardımcı Doçent olarak atandı. Halen aynı fakültede görev yapmaktadır.

GİRİŞ

Eylül 2005’de Danimarka’da yayınlanan, Müslümanların peygamberi Hz. Muhammed aleyhisselamı tahkir eden, onu terörist ve cani gibi gösteren karikatürler, diğer bir çok ülkede de yayınlanınca, dünyanın her yerinde Müslümanlar değişik yöntemlerle, karikatürleri, yayınlayanları ve çizenleri protesto ettiler.

Bu noktada, konuşulması ve göz önünde bulundurulması gereken çok sayıda husus bulunmaktadır.

“Basın ve sanat özgürlüğü”, “bir dinin veya insan grubunun kutsal kabul ettiklerine karşı diğer insanların sınırları”, “dinlerarası ve farklı kültürlerarası ilişkiler ve farklılıklar”, “özgürlük, hoşgörü ve hakaret” bu konuların bir kısmıdır.

Biz ÖNDER olarak, bütün bu tartışmalara olumlu katkıda bulunmak niyetiyle, Müslümanların, kendi peygamberlerini negatif anlamda ve istihza boyutu ile karikatürize eden yayınlara karşı gösterdiği tepkinin doğru anlaşılmasına dönük bir çalışma yaptık.

Bu metin, geniş bir araştırma konusunun özetidir.

Yusuf Ziyaettin SULA
ÖNDER Genel Başkanı

MÜSLÜMANLARIN KUTSAL DEĞER ANLAYIŞI

— Din ve İnsan İlişkisi

Tarih boyunca ve bugün, insanın bigane kalamayacağı en önemli fenomen olan din; insanın, dünyada bulunduğu bilincine vardığından itibaren nereden geldiği, niçin yaşadığı ve öldükten sonra ne olacağı gibi temel soruların cevabını bulacağı yegâne adrestir. Bu açıdan bugün geldiğimiz noktada, birçok tartışmanın odağında din yer almaktadır.

Öncelikle din, insanın bulunduğu yer, hayat, evren vb. hakkında oluşan anlam problemini ortadan kaldırır. Gerçekten hayatta bulunuşun amacına dair dinin verdiği bilgilerle, insan neyi niçin yaptığını ya da yapması gerektiğini öğrenir. Nitekim İslamî bakış açısına göre, insan, Yüce Allah tarafından yaratılmış ancak diğer varlıklardan farklılaştırılmıştır. Bu bağlamda insan; akıl ve iradesi ile ahlâkî değer üretebilme yetisi ile donatılmıştır.

Allah Teâla Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: “Biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de, onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yükledi. Doğrusu o, çok zalim, çok cahildir.”

(Kur'ân 33/Ahzab, 72) Burada Allah açıkça insanı muhatap kabul ederek, diğer varlıklardan farklılaştırmaktadır. Nitekim insan, “emanet”i (dini) taşıyacak yegâne varlıktır. Daha sonra insana yaratılış amacı açıklanmaktadır: “Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Kur'ân 51/Zariyât, 56) Bu âyete göre insanların dünyada bulunuşlarının gayesi, Allah'a ibadet etmektir.

Tabii burada ibadet kavramını sadece namaz, oruç, hac ve zekât ile sınırlamak hem İslam'ı hem de ibadeti anlamamak demektir. İbadet, tam tersine hayatın bütününe içine alan bir faaliyettir. Bu bağlamda Allah'ın rızasını kazandıracak, İslam tarafından meşru görülmüş her türlü iş ve faaliyet ibadettir. Yine tersinden bir bakışla, Allah'ın olumsuzladığı fiiller de aynı kategoriye girmektedir. İnsan hayatının bütününe, hiç bir yönünü dışarıda bırakmaksızın ibadet çerçevesinde tanımlaması, hayatın tek amacının "Allah'a kulluk" olduğu temel düşüncesini ortaya çıkarmaktadır. Kulluğu gaye edinen bir Mü'minin böylece "anlam" problemi kalmayacak; insan ve evrene bu mekanizma içerisinde bakacaktır. Bu bağlamda din, bir projeksiyon geliştirerek Mü'minin o projeksiyondan bakmasını sağlamaktadır.

— Müslümanın İnsan ve Varlık Anlayışı

islam nokta-i nazarından bir Mü'minin insana ve tüm evrene bakışı Allah dolayımıdır. Bir başka deyişle, Mü'min çevresi ile ilişkisini Allah üzerinden kurmaktadır. Sözelimi; bir insan, cinsiyeti, etnik kökeni, dini vb. ne olursa olsun Allah'ın yarattığı bir varlık olarak değerlidir. İsterse o kişi bir ateist olsun, ya da kendisini yaratanın Allah olduğunu kabul etmeyen bir düşünceye sahip olsun fark etmez. İşte bu durum Yunus Emre'nin şu dizelerinde çok güzel bir şekilde ifadesini bulmaktadır: "*Yaratılanı hoşgör/ Yaratandan ötürü*". Görüldüğü gibi yaratılan, yaratandan dolayı bir anlam ve konum kazanmaktadır. Nitekim İslam düşüncesi varlık mertebesinde en üste "O"nu yerleştirir ki, O'nun yegâne açılımı Allah'tır. Yine Hz. Ali'nin şu sözlerinin de aynı çerçevede değerlendirilmesi gerekir: "*Müslümanlar bizim dinde, müslüman olmayanlar ise insanlıkta kardeşlerimizdir.*" Şunu belirtmeliyiz ki, bu bakış açıları bir Mü'min için, kendisinden ne kadar farklı insanlarla karşılaşsa karşılaşsın, onu ötekileştirmesinin önündeki en büyük meşruiyet engelidir. Nitekim bu bakış açısına sahip Müslümanlar, tabiatı, insanı ve giderek dünyayı tahrip etmemiş, ötekileştirmemişlerdir. Burada esas vurgulanması gereken unsur ise, dinin varlığın konumuna dair bu düzenlemesinin, Müslüman zihninde nasıl yaşaması ve çevresiyle nasıl bir ilişki kurması gerektiğine dair bir muğlaklık bırakmamış olmasıdır.

İslam söz konusu olduğunda, yukarıda da bir parça belirtildiği üzere, dini belirli bir zaman ve mekâna hasrederek sınırlandırmak mümkün değildir. Çünkü İslam, doğası gereği tek bir Allah düşüncesinden (Tevhid) yola çıktığı için gündelik hayatın hiçbir boyutu Allah'a kulluk eyleminin dışında değildir. Dolayısıyla sadece namaz kılarak ya da oruç tutarak tüm dini yaşantının bunlardan ibaret olduğunu söylememiz düşünülemez. Nitekim ailesinin rızkını helâl yoldan temin etmekten, yolda insanlara zarar veren şeyleri kaldırmaya kadar birçok faaliyetler dinden bağımsız olarak değerlendirilemez. Tam tersine

bunlar Sevgili Peygamberimizin de belirttiği gibi, Allah yanında karşılıkları olan şeylerdir. Bu çerçevede İslam'ın Müslümanları her zaman Allah'a kulluk yapmaya davet ederek, Onları "insan-ı kâmil" seviyesine çıkarmayı hedeflediğini belirtmek bir zorunluluktur. İslam, kendisine inananlar için yemek ve uyku âdabından cinsel hayata varıncaya kadar bir çok konuda ilkeler öngörmüştür. Bu ilkeleri yerine getirmek, dindarlığın oranının gittikçe artmasına sebep olmaktadır. Bu bakımdan denilebilir ki; İslam, hayatın ta kendisidir. Ayrıca hayatın dışında "din" diye bir fenomenden söz etmeye gerek yoktur.

Tabii ki dinin kapsamını tevhid düşüncesi içerisinde ele almak önemlidir. Çünkü tevhid, her bakımdan birliği ifade ettiği gibi, insan kimliğinin bölünmesi ve parçalanmasının önüne geçer. Yani tevhid, sadece Allah'ın bir olmasını ifade etmekle kalmaz, insanın bütün boyutlarıyla birlik içinde olması, sadece O'na bağlanması ve Allah ile uyumu anlamına gelmektedir. Aksi bir düşünce, insanın farklı kimlik ve kişiliklere ayrılması demektir. Müslüman, böyle bütüncül ve hayatın her safhasında Allah ile birlikteliğini devam ettiren insandır.

— Mukaddes Değerlere Saygı

İslam'ın kendi bağlılarına tavsiye ettiği hayat anlayışında hangi bağlamda olursa olsun mukaddes değerleri aşağılamamanın, onlara hakaret etmenin hiçbir zaman savunulacak bir yanı yoktur. Bu mukaddes değerlerin ait olduğu dünya görüşü de önemli değildir. İster İslam'ın kendisiyle aynı ilahi kaynağa ait olduğunu iddia eden semavi dinlerin, isterse çok tanrılı ve şirk anlayışına sahip bir dinin değerleri olsun hiç fark etmez. Nitekim bu noktada Kur'an-ı Kerim'in ortaya koyduğu şu ilke çok önemlidir. *"Allah'tan başkasına ibadet edenlere (ve taptuklarına) sövmeyiniz. Sonra onlar da bilmeyerek Allah'a söverler."* (Kur'an, 6/En'am, 108)

— İslâm'ın Peygamberlere Bakışı

İslam Dini, bütün peygamberleri kendi mukaddes değerleri arasında sayar. Bu anlamda Müslümanlar hiçbir peygamber arasında fark gözetmez. *"Peygamber, Rabbi tarafından kendisine indirilene iman etti, Mü'minler de (iman ettiler). Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine iman ettiler. Onlar 'Allah'ın peygamberlerinden hiçbiri arasında ayırım yapmayız. İştittik, itaat ettik. Rabbimiz, affına sığındık! Dönüş sanadır' dediler."* (Kur'an, 2/Bakara, 285) İlk Pey-

gamber ve aynı zamanda ilk insan olarak kabul ettiği Hz. Âdem (a.s.)'den başlayarak insanlara sadece hayrı ve güzel ahlaki tavsiye eden bütün peygamberler bu anlamda insanları iyiliğe yönlendiren ve kötülükten uzak durmaya çağıran birer Allah elçisidirler.

Bu yolda sıkıntı ve çilelere katlanan ve insanlığın her zaman daha huzurlu ve daha ahlaki bir hayat sürmesini sağlayacak ilkeleri aktaran Allah elçilerine hakaret etmek ve onları aşağılamak bir yana, onları peygamber olarak görmeyen bir insan Müslüman niteliğini kazanamaz. İslam'ın inanç sistemi Müslümanlara bütün ilahi dinlerin peygamberlerine iman etmeyi bir ön şart olarak ileri sürer. (Kur'ân, 4/Nisâ, 136) İslam Medeniyetinin bu peygamber anlayışı sadece teoride kalmamış, Müslümanlar sevgilerinin işareti olarak çocuklarına Âdem, Nûh, Musa, İsa, Meryem, Yahya, İbrahim, Yusuf, Zekeriya gibi peygamber isimlerini koymuşlar ve ismen de olsa bu peygamberlerin aralarında yaşamasını arzu etmişlerdir. Sevgili Peygamberimiz, "Peygamberler aynı babanın çocuklarıdır. Anneleri farklı olsa da dinleri birdir. O da tevhid dinidir" (el-Buhârî, Kitâbu'l-Enbiyâ, 49) ifadesi ile dinlerin köken olarak birlikteliğine işaret ederek mukaddes değer anlayışını ortaya koymuştur. Genel olarak tamamına iman etmek anlamında peygamberler arasında fark gözetmeyen İslam, konumları ve görev yaptıkları toplum açısından bazı peygamberlere daha fazla yer vermiş ve onların örnek davranışlarını vurgulamıştır. Bu bağlamda Kur'ân-ı Kerîm diğerlerinin yanında Hz. İbrâhim'i, Hz. Mûsa'yı, Hz. Yûsuf'u Hz. Dâvûd ve Hz. Süleymân'ı defalarca zikreder.

— Kur'ân'da Bir Peygamber Olarak Hz. İsa

hz. Peygamber'e basın yayın yoluyla hakaret etmeyi bilerek ya da bilmeyerek basın özgürlüğü sayan insanların yaşadığı kültür ortamının temel dinamiği olan Hıristiyanlık Dininin tebliğcisi ve en önemli figürü İsa da, İslam'ın iman edilmesini ve saygı gösterilmesini şart koştuğu peygamberler arasında yer alır. Kur'ân gerek dünyaya gelişindeki mucizevî yön ve gerekse İslam'a yakın bir dönemin elçisi olarak Hz. İsa'ya birçok atıflarda bulunur ve onun hayatından örnek alınacak kesitler sunar. Hz. İsa'yı bir insan ve bir Peygamber olarak defalarca konu edinen Kur'ân-ı Kerîm onun dünyaya gelişini şu ifadelerle aktarır:

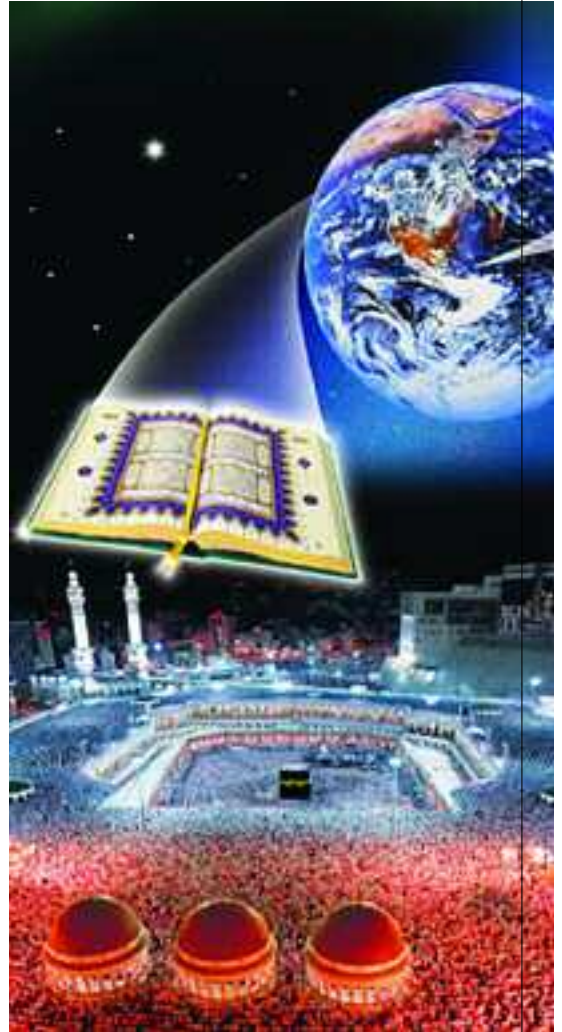
"Kitapta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp tek başına doğu tarafında bir yere çekilmişti. Meryem onlarla kendi arasına bir perde çekmişti. Derken biz ona ruhumuzu gönderdik de o, kendisine tam bir insan şeklinde göründü. Meryem dedi ki: Senden çok esirgeyici olan Allah'a sığınırım! Eğer Allah'tan sakınan bir kimse isen (bana dokunma). Melek: Ben yalnızca, sana tertemiz bir erkek çocuk bağışlamam için Rabbinin bir elçisiyim, dedi. Meryem: Bana bir insan eli değmediği ve iffetsiz de olmadığım halde benim nasıl çocuğum olabilir? dedi. Melek: Öyledir dedi, Rabbin buyurdu ki: Bu bana kolaydır. Çünkü biz, onu insanlara bir delil ve kendimizden bir rahmet kılacağız. Bu, hüküm ve karara bağlanmış bir iş idi. Meryem ona hamile kaldı. Bunun üzerine onunla birlikte uzak bir yere çekildi." (Kur'ân, 19/Meryem, 16-22)

Müslümanların inancını şekillendiren Kur'ân-ı Kerîm Hz. İsa'yı kendi dilinden şu şekilde anlatır *“Ben Allah'ın kuluyum. O bana Kitap verdi ve beni peygamber yaptı. Nerede olursam olayım beni mübarek kıldı; yaşadığım sürece bana namazı ve zekatı emretti. Beni anneme saygılı kıldı. Beni bedbaht bir zorba yapmadı. Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kabirden kaldırlacağım gün esenlik banadır.”* (Kur'ân, 19/Meryem, 30-33) Hz. İsa'nın mucizevi doğumu yanında onun peygamberliği sırasında elçiliğini ispat anlamında gösterdiği mucizelerden de bahsedilir ve bu bağlamda onun ölüleri dirilttiği, hastaları iyileştirdiği anlatılır. (Kur'ân, 3/Âl-i İmrân, 49) Sadece Hz. İsa değil aynı zamanda onun bağlıları ve yardımcıları olan havariler de Kur'ân-ı Kerîm'in övgü ile bahsettiği kişiler arasında yer alır (Kur'ân, 3/Âl-i İmrân52). Bir anlamda Hz. İsa ile Hz. Muhammed bizim için aynı kaynaktan süt emen iki kardeş gibidirler. Nitekim Sevgili Peygamberimiz ondan bahsederken, *“ben insanlar içinde ona en yakın olanıyım. Çünkü aramızda başka bir peygamber yoktur”*, buyurarak yakınlığını ifade etmiştir. (Muslim, Fedâil, Bâbu fazileti İsa, 144)

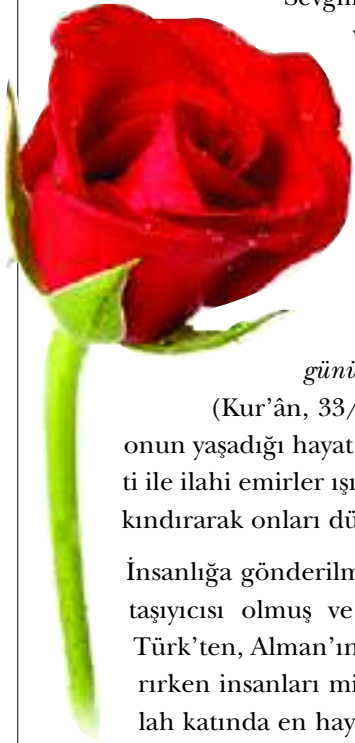
— İslâm Peygamberi Hz. Muhammed

hem bu dünya hem de öte dünyada insanların huzur ve mutluluğunu sağlamak amacıyla Yüce Allah tarafından gönderilen elçilerin sonuncusu Hz. Muhammed'dir. Müslümanlar da bu son peygamberin bağlılarıdır. 571 yılında Mekke'de dünyaya gelen ve 632 yılında Medine'de 63 yaşında hayata veda eden sevgili Peygamberimiz 40 yaşında iken elçilik göreviyle şereflenmiş ve 12 yılı Mekke'de ve 11 yılı Medine'de olmak üzere 23 sene boyunca ilahi mesajları insanlara aktarmıştır. Peygamberliği öncesinde içinde yaşadığı toplumda doğru sözlü ve güvenilir anlamına gelen el- Emin sıfatını hak etmiş ve böyle anılmıştır. Toplumu kuşatan erdemsiz ve ahlaqsız tavırlara iltifat etmeden lekesiz ve tertemiz bir hayat süren Hz. Muhammed, toplumdaki ahlak bozukluğuna da seyirci kalmayarak ıslah etme noktasında yapılan her türlü girişime de destek vermiştir. Kişi haklarına saldırıyı önlemek ve güçlülerin daha zayıfların mallarına el koymasını engellemek üzere kurulan “Hilfu'l-Fudûl” isimli cemiyete üye olmasının kendisini çok mutlu ettiğini bizzat kendisi şu sözleriyle ifade etmiştir: *“Abdullah b. Ced'ân'ın evinde yapılan bir anlaşmaya şahit oldum ki o anlaşma bana kırmızı develerden çok daha sevimlidir.*

İslamiyet döneminde de böyle bir anlaşmaya davet edilsem yine katılırdım". (Beyhakî, Sünen el-kübrâ, Kitâbu kısmu'l-fey' ve'l-ganîmet, 61/Bâbu itâi'l-fey')

610 senesinde Yüce Allah onu Peygamberlik vazifesi ile görevlendirildiğinde, güçlünün zayıfı ezdiği, kız çocuklarının diri diri toprağa gömüldüğü ve daha birçok haksızlık ve ahaksızlığın yaşandığı bir toplumu düzeltmenin bütün sorumluluğunu omuzlarında hissederek, kendisine inanan bir avuç Müslüman ile birlikte çeşitli zorluklara göğüs gerdi. Onun içinde bulunduğu toplumu amcasının oğlu Cafer b. Ebî Tâlib şu şekilde tasvir etmektedir: *"Biz putlara tapan, ölü eti yiyen, her türlü çirkinliği işleyen, yol kesen, komşuyu unutan bir toplumduk. Güçlü olanımız zayıf olanımızı yiyip bitirirdi."* (İbn Huzeyme, sahîh, C.4, s. 13). 23 yıllık peygamberlik görevi sona erdiğinde O, Allah'tan aldığı vahiy ve yönlendirme ile böyle bir toplumu bir ahlak ve irfan medeniyetine dönüştürmüştür.

Sevgili peygamberimiz yaşadığımız hayatta örnek alacağımız bir önder ve doğru yol kılavuzudur. Onun İslam toplumunu şekillendirme açısından üstlendiği birçok görevi vardır. Her şeyden önce O Allah'tan aldığı emir ve yasakları, yaşanabilir bir dünya, huzurlu bir ahiret hayatı için gerekli olan kuralları bize ileten bir elçidir. Onun vasıtasıyla Müslümanlar hayatlarını ve ruhlarını şekillendirecek ilkeleri öğrenirler. Ancak Hz. Peygamber sadece bir iletici, günümüz ifadesiyle yalın bir postacı değildir. O bu ilkeleri önce şahsında yaşayarak kendi ümmetine örnek olmuştur. *"Muhakkak ki Hz. Peygamber Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok ananlar için güzel bir örnektir"*

(Kur'an, 33/Ahzâb, 21). Bir Melek ya da beşer üstü bir varlık olmadığı için onun yaşadığı hayat örnek alınabilir, yaşanabilir bir hayattır. O bütün çaba ve gayreti ile ilahi emirler ışığında iyilikleri teşvik etmeye, müjdelemeye ve kötülüklerden sakındırarak onları düzeltmeye çalışmıştır.

İnsanlığa gönderilmiş bir rahmet müjdecisi olarak her zaman evrensel bir mesajın taşıyıcısı olmuş ve bütün insanlığı hayra çağırmıştır. O'nun yanında Arap'ın Türk'ten, Alman'ın İngiliz'den, Afrikalı'nın Asyalı'dan bir farkı yoktur. Hayra çağırırken insanları milliyetine, konumuna, malına mülküne göre sınıflamamıştır. Allah katında en hayırlı olan Allah'tan en çok sakınandır. Bu anlamda onun mesajının hedef kitlesi tüm insanlıktır.

Bir beşer ve bir peygamber olarak o ümmetine sevgi bağları ile bağlanmış ve bu sevgiyi toplumun yeniden inşasında bir harç olarak kullanmıştır. Onun bu sevgisi Kur'an tarafından şu şekilde ifade edilmektedir: *"Andolsun ki size içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatli ve çok merhametlidir."* (Kur'an, 9/Tevbe, 128) Onun bu sevgisi tek taraflı karşılıksız bir sevgi değildir. Bir Müslüman, her şeyin yaratıcısı olan rabbine ve bütün yaratılmışların efendisi olarak gördüğü sevgili Peygamber'e kendi canından daha fazla değer verir ve onu her şeyden daha fazla sever. Kur'an-ı Kerim bu sevgi bağını *"Hz. Peygamber Müslümanlara kendi canlarından daha yakındır."* ifadesi ile dile getirir. (Kur'an, 33/Ahzâb, 6) Bir başka ayette *"Eğer babalarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabalarınız, kazandığımız mallar, kesada uğ-*

ramasından korktuğunuz bir ticaret ve çok hoşunuza giden evler, size; Allah'tan onun Peygamberinden ve onun yolunda gayret sarf etmekten daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin" ifadesi yer alır. (Kur'ân, 10/Tevbe, 24).

Sevgili Peygamberimizin bizzat kendisi de bu sevgi bağına "Ben kendisine, babasından, evladından ve bütün insanlardan daha sevgili olmadıkça hiç biriniz iman etmiş olmazsınız" ifadesi ile işaret eder. (Buhârî, Sahîh, İmân, 7). Bu anlamda Hz. Peygamber'i sevmek imanın bir göstergesidir. Müslüman imanının lezzetini Allah ve peygamber sevgisinde bulur. "Bir kimse sevdiğini Allah için sevmedikçe, Allah'ın kurtarmasından sonra inkârcılığa düşmektense ateşe düşmeyi tercih etmedikçe ve Allah ve Peygamberini her şeyden daha fazla sevmedikçe imanın tadına varamaz" (el-Buhârî, Sahîh, Kitâbu'l-edeb, 49). Bu anlamda İslâm'ın sevgi medeniyetinin zirvesinde Allah ve Peygamber sevgisi durmaktadır.

Müslümanın bütün dünyasını kuşatan bu sevgi öyle sıradan, dudak ucuyla ifade edilen bir sevgi olmayıp hayatın her anında ona duyulan özlemle şiirlere, yazılara dökülmüştür: "Gel ey muhammed! / Bahardır / Dudaklar ardında saklı "amin"lerimiz vardır / Hacdan döner gibi gel / Miraçtan iner gibi gel / Bekliyoruz yıllardır!" (Arif Nihat Asya, Naat)

— Sonuç Olarak

evrensel bir din olan İslâm'ın temel gayesi insanlığın her iki dünyada da huzur ve mutluluğunu sağlamaktır. Bütün ilkelerinin özünde bu gayeyi gerçekleştirmek yatar. Mü'minlerine kazandırdığı bakış açısıyla onların yaratıcı, insan ve tabiatla bir bütün içinde barışık olarak yaşamalarını ister.

İslâm'ın hayat anlayışında bütün dinlerin ve inançların kutsallarına saygı esastır. Bir Müslümanın bir başka insanın değerlerine ve kutsallarına hakaret etmek, onları aşağılamak gibi bir hakkı ve özgürlüğü yoktur. Bu bilinçle Müslüman, muhatabından aynı saygılı tavır talep eder ve bekler.

Müslümanlar, bütün ilâhî dinlerin peygamberlerine aralarında hiçbir ayırım yapmaksızın inanır ve onları yürekten kabul ederler. Bu anlamda Hz. Âdem ile Hz. Nuh'un, Hz. Musa ile Hz. İsa'nın arasında hiç fark yoktur. Bu peygamberler silsilesinin son halkası Hz. Muhammed'dir. Hz. Muhammed'i sevmek, bir ibadet olduğu kadar, Mü'min olmanın bir gereğidir.

Bütün bunlardan sonra, peygamberlerin tümünü gönülden seven Müslümanlar olarak, basın özgürlüğü adına Hz. Muhammed'e yapılan saldırının her şeyden evvel Hz. İsa'yı üzeceğini düşünüyoruz.

HOLY VALUES IN THE VIEW OF MUSLIMS

— A Report Concerning The Cartoon Crisis —

PREPARED BY

Assistant Prof. Dr. Nimetullah AKIN

Assistant Prof. Dr. Mustafa TEKİN

June 2006

ÖNDER

ÖNDER

The Association for alumnae and students of Religious High Schools

ONDER

The Association for alumnae and students of Religious High Schools

ONDER is a non governmental organization founded to serve İmam-Hatip Schools (Religious High Schools) in Turkey. These schools teach physical sciences and social sciences as well as religious disciplines. ONDER has been spending efforts to promote the education quality and physical substructure and environment of these schools. And ONDER also aims to support the alumni of these schools to get equal rights during university entrance exams and also employment opportunities.

As universities have been confining students of vocational high schools with legal procedures and forbidding certain attires, ONDER has been spending efforts in the field of human rights and educational opportunities. ONDER is also trying to create new opportunities and supply guidance for students who look for alternatives of having education at foreign countries.

Assistant Prof. Dr. Nimetullah AKIN

Born in Erzurum in 1970, he graduated from the Faculty of Theology of Marmara University. In 1996, he completed his master's degree at the same university in the field of tafsir on "Muslim-Christian dialogue in the context of Maryam Surah of Quran." In the same year he was awarded scholarship by the Ministry of Education to go to Germany for doctorate degree. In 2002, he became a doctor with his thesis titled "Untersuchungen zur Rezeption des Bildes von Maria und Jesus in der frühislamischen Geschichtsbilderlieferungen" at the University of Heidelberg. He was appointed to the Faculty of Theology at the University of Çanakkale in 2003. Presently teaching at the department of Hadis in the same university, Mr. Akın is married with 4 children. He speaks German and Arabic.

Assistant Prof. Dr. Mustafa TEKİN

Born in Konya in 1968, he graduated from the Faculty of Theology of Selçuk University. In 1995, he completed his master's degree at the same university in the field of Sociology of Religion with a dissertation called "Society and Religion in the works of Mevlana Celaleddin Rumi". Following his military service, he began doctorate degree at the same university. In 1999, he was appointed as a research assistant at the Department of Sociology of Religion in the Faculty of Theology, Dicle University and at the same time he started his doctorate degree at the Selçuk University. In 2003 he became a doctor with his thesis titled "Religion and women in the eye of educated Turkish women. He was appointed as an assistant professor at the Faculty of Theology, University of Çanakkale in 2004. Presently he teaches at the same faculty. He is married with 2 children. He speaks Arabic and English.

INTRODUCTION

We have witnessed certain reactions by Muslims all over the world, in order to protest the recent printing of cartoons that originated in Denmark in September 2005 and offended the Islamic Prophet and depicted him as a terrorist. In fact there are many points to be considered and discussed. Here are some of the concepts we need to clarify: “The freedom of press and art”, “our boundaries towards holy values of another religion or society”, “intercultural relations and differences”, “freedom, tolerance and humiliation”.

In order to contribute to mutual understanding of societies, we, as ÖNDER, wanted to explain why Muslims were forced to react so violently against the publications that insulted their Prophet.

This is a brief summary of the detailed article.

Yusuf Ziyaettin SULA
President of ÖNDER

ISLAM AND RELIGIOUS VALUES

— The relation between Man and Religion

*a*s one of the most important phenomenons of man is that the human race could never keep them away from getting engaged with religion, neither in the past nor today. Religion is the unique source where man can find answers to his fundamental questions, such as where he has come from, why he is on the earth and what will happen to him after his death, since the day when he came to know and understand his conscience. That is why religion usually emerges as a central topic of many disputes.

After all it is religion that solves the enigma consisting of questions such as man's position, life, the mysteries of the universe etc. Man understands the purpose of life and even what he is expected to do, of course, thanks to religion. In fact, as Islam puts it, man was created by Allah the Almighty and equipped with qualities such as mind, power of will and the ability to learn moral values.

Allah the Almighty decrees in the Koran: "We offered this trust to the heavens and the mountains but they refused to bear it and were afraid of it, but man undertook to bear it. Indeed, he is unjust and ignorant." (The Koran 33/Ahzab, 72) Here, God addresses man directly and thus man is given a privileged position. Since he is the unique being to undertake the trust (religion), and the Koran informs man of the aim of creation: "I have not

created the jinn and men except for this that they should worship Me.” (The Koran 51/Zariyât, 56). As this verse puts it, man is in this world to worship God. Of course true understanding of Islam does not limit the word of worship just with prayer, fasting, haj and zakat. In fact worship is an activity that encompasses our life as a whole, namely any work and pursuit that is not prohibited by Islam and brings us God’s consent. Keeping away from prohibited acts is also in the context of worship. The fact that worship encompasses all aspects of life without any exception proves to us that the unique aim of life is to pray to God. A believer who aims to worship God will never have a question of perception. He will then see man and the universe within this context. Religion thus develops a projection and enables believers a view through it .

— Muslims and How They Perceive Beings

from the point of Islam, a believer always thinks of man and the whole universe in reference to God. In other words, a believer relates himself to his environment with the connection to God. Any human being is of great value as a creature of God, regardless of the gender, ethnicity or religion etc. That person may even be an atheist or agnostic. As uttered in the verses of Yunus Emre, the famous Turkish poet: “Tolerance to the creatures; For the sake of the Creator”. The creature is given a sublime meaning and position in respect to the Creator. God is at the top of all beings, according

to The following saying of Hz. Ali, the fourth Caliph of Islam, who is of great importance: “Muslims are our brothers in religion and non-Muslims are our brothers in humanity.” This kind of perception is a real obstacle that avoids a Muslim from differentiating anyone else, no matter how different that person is. Thanks to such a point of view, Muslims have never disturbed man and the world since they are not alien to them. It should be pointed out that, shaped by religion, the Muslim attitude towards their way of life and his relation with the environment is perfectly rectified.

In case Islam is in question, it is impossible to limit religion in a certain period of time or place. As Islam is based on the idea of Tawhid (oneness of God), there is no piece of the daily life that can be seen apart from the activity of worshipping. This means we should be aware of the fact that religion is not complete with just prayer (salat) and fasting. For example earning halal food for your family and cleaning roads from obstacles that disturb people are also among religious activities. As the Prophet Muhammad says they are things that are rewarded by God. It is needless to say that Islam always asks Muslims to obey God and to make every effort to become the ideal person. Islam has supplied believers with rules for every activity such as eating, sleeping and sexual life. As you obey these principles you become more religious. To sum up, Islam is life itself and therefore there is no need

to mention phenomena called “religion” exclusive of life.

Of course it is very important to consider religion under the idea of oneness of God (tawhid). As tawhid expresses unity from various points, it prevents human identity to scatter and break apart. In other words, not only does tawhid convey oneness of God but also guarantees the unity of human race and binds them to God. Otherwise human beings would be discriminated by different identities and personalities. A Muslim person witnesses everything as part of a whole and he always keeps his relation with God, at every segment of his life.

— Being Respectful to Religious Values

according to the life doctrine dictated by Islam, they are not allowed to scorn or despise sacred values of any worldview, no matter what the circumstances are. It is not important whether this is a monotheist religion or polytheist. As it is stated clearly in The Koran: “And (O believers) do not revile those whom they invoke besides Allah lest they should, in their ignorance, revile Allah.” (The Koran, 6/En’am, 108).

— Islamic Perception of Prophet

according to Islam, all prophets are also sacred values. This means Muslims never discriminate prophets. “The Messenger (Muhammad) believes in what has been sent down to him from his Lord, and (so do) the believers. Each one believes in Allah, His Angels, His Books, and His Messengers. They say, “We make no distinction between one another of His Messengers” - and they say, “We hear, and we obey. (We seek) Your Forgiveness, our Lord, and to You is the return (of all).” (The Koran, 2/Bakara, 285) From the day of Adam, the father of humanity and also the first prophet, all of the prophets, as God’s messengers, have advised humanity to do good deeds and to keep away from conducting wrong doings. Aside from scorning, a person can not be accepted as a Muslim unless he believes in all prophets. “O you who believe! Believe in Allah, and His Messenger (Muhammad), and the Book (the Koran) which He has sent down to His Messenger, and the Scripture which He sent down to those before (him), and whosoever disbelieves in Allah, His Angels,

His Books, His Messengers, and the Last Day, then indeed he has strayed far away.” (Koran, 4/Nisâ, 136). This perception of Muslims towards prophets is not only in theory; it can be seen in daily life as well. For example you can see many Muslim children called Adem (Adam), Nuh (Noah), Musa (Moses) Îsâ (Jesus), Meryem (Mary), Yahya (John), İbrahim (Abraham), Yusuf (Joseph) and Zekeriya (Zaharia). All religions start off from the same origin, as the Prophet Muhammad put it; “Prophets are the offsprings of the same father. Although their mothers are different, their religion is the same. And it is a monotheist religion.” el-Buhârî, Kitâbu’l-Enbiyâ, 49). This is the best depiction of sacred values in Islam. Although there is no distinction between one another of prophets when belief is in question, but some of them, namely Abraham, Moses, Joseph, David, and King Solomon are more frequently mentioned in the Koran.

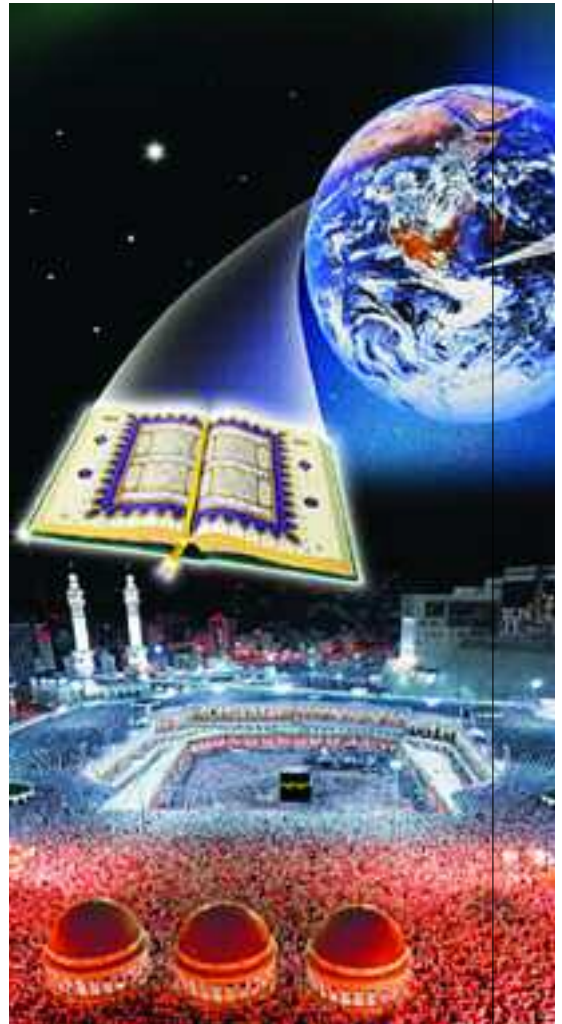
— Jesus as a Prophet in the Koran

Jesus is a personality that Muslims must accept and respect as a prophet, while (some) people belonging to the Christian culture, for whom Jesus is the fundamental dynamic truth, insult the Prophet of Islam through the press. The Koran repeatedly mentions Jesus as a person and a prophet: “And mention in the Book (the Koran, O Muhammad, the story of) Maryam (Mary), when she withdrew in seclusion from her family to a place facing east. She placed a screen (to screen herself) from them; then We sent to her Our Ruh [angel Jibrael (Gabriel)], and he appeared before her in the form of a man in all respects. She said: ‘Verily! I seek refuge with the Most Beneficent (Allah) from you, if you do fear Allah.’ (The angel) said: ‘I am only a Messenger from your Lord, (to announce) to you the gift of a righteous son.’ She said: ‘How can I have a son, when no man has touched me, nor am I unchaste?’ He said: ‘So (it will be), your Lord said: ‘That is easy for Me (Allah): And (We wish) to appoint him as a sign to mankind and a mercy from Us (Allah), and it is a matter (already) decreed, (by Allah).’ “ So she conceived him, and she withdrew with him to a far place” (Koran, 19/Meryem, 16-22) *While shaping Muslims’ faith the Koran informs us of Jesus: “He said: Surely I am a servant of Allah; He has given me the Book and made me a prophet; And He has made me blessed wherever I may be, and He has enjoined on me prayer and poor-rate so long as I live; And dutiful to my mother, and He has not made me insolent, unblest; And peace on me on the day I was born, and on the day I die, and on the day I am raised to life.” (Koran, 19/Meryem, 30-33).* The miraculous birth of the Prophet Jesus and his extraordinary doings are also depicted in details. (Koran, 3/Âl-i İmrân, 49). Not only Jesus himself but also his apostles and assistants are mentioned in the Koran. (Koran, 3/Âl-i İmrân52) . In a way, Prophet Muhammad and Jesus resemble two brothers sucking milk from the same source. Here is how Prophet Muhammad refers to Jesus: “As a human being, I am the closest to him. Because there isn’t another prophet in the midst of him and me.” (Muslim, Fedâil, Bâbu fazileti Îsâ, 144)

— Muhammad as Prophet of Islam

Prophet Muhammad is the last messenger sent by God the Almighty in order to supply human beings with peace and happiness both in this world and in the next world as well. Muslims are loyal to him. Born in 571 in Mecca, he died in 632 in Medina when he was 63 years old. At age 40, he was given the job which he carried out as a messenger of God for 23 years, of which 13 was in Mecca and 10 years in Medina. Before he had come in to his “prophet-hood” he was named as “Al-Amin”, meaning trustworthy and reliable. He never approved indecent or immoral attitudes fashionable in the society of his day and he lived as a perfect person, all the while trying to help any beneficial effort. In order to protect human rights and support the poor’s belongings against the powerful, a society called “Hilfu’l-Fudûl” (Helping the weak) was founded. Prophet Mohammad was very happy to become a member of such a society: “I witnessed an agreement at Abdullah b. Cedan’s house, which was lovelier to me than gorgeous camels. If I were invited to a similar meeting during Islamic period, I would again join.” (Beyhakî, *Sünen el-kübrâ*, Kitâbu kismu’l-fey’ ve’l-ganîmet, 61/Bâbu îtâi’l-fey’). As he was aware of the responsibility of such a hard job, he faced great difficulties and unbearable cruelties, along with a couple of believers, for 13 years. Afterwards, God appointed him as the prophet in a society where the powerful tyrannized the weak, and where female babies were buried in the sand. Cafer b. Ebî Tâlib, the prophet’s cousin gives a picture of the society of the day as follows: “We belonged to a society where people worshipped idols, ate human flesh, committed worst affairs, waylaid and forgot neighbours. And mightiness used to exploit the weak.” (İbn Huzeyme, *sahîh*, C.4, s. 13). When his duty as a God’s prophet was completed, he had already established a society of high moral values and civilization in a time span of 23 years, through revelations he had received from Allah.

Prophet Muhammad is a guide and role model for all Muslims. In order to shape the Islamic society, he had to undertake many roles. First of all he is a messenger to convey us God’s messages that we need for a comfortable life and peaceful afterlife. Muslims learn from him the principles that outline their lifestyles and souls. However, the Prophet Muhammad is not just a messenger or simply a mail carrier. Before all, he himself practiced

these principles in his life. “Certainly you have in the messenger of Allah an excellent exemplar for him who hopes in Allah and the latter day and remembers Allah much.” (Koran, 33/Ahzâb, 21) Since he is not an angel or a supernatural being, what he practiced in his life can be taken as a model. He spent all his efforts to encourage good dealings and prevent people from wrongdoings.

As a messenger God’s mercy, he has always carried the universal message to all humanity and called everyone goodness. According to him, there is no difference between an Arab or Turk, a German or British, an African or Asian. He has never discriminated people because of their race, statue, wealth or rank. You are more valuable the more you esteem God. His message aims to all humanity.

Both as a human being and as a prophet, he has felt deep affection towards his Ummah (the Muslim Community) and this has been a catalyst to revolutionize society. His affection

has been described by Koran as follows: “Certainly a prophet has

come to you from among yourselves; grievous to him is your falling

into distress, excessively solicitous respecting you; to the

believers (he is) compassionate”. (Koran, 9/Tevbe, 128) Of

course this is not just a one way affection. For a Muslim, the

Creator and the beloved Prophet is much more valued and

loved than everything else, including himself as Koran puts

it: “The Prophet has a greater claim on the faithful than they

have on themselves.” (Koran, 33/Ahzâb, 6) And another

verse goes on as follows: “Say: If your fathers and your sons and

your brethren and your mates and your kinsfolk and property which

you have acquired, and the slackness of trade which you fear and dwellings which

you like, are dearer to you than Allah and His Apostle and striving in His way, then

wait till Allah brings about His command....” (Koran, 9/ Tevbe, 24) The beloved

Prophet defines this bond of affection in the following statement: “Your belief is not

complete unless you love me more than your father, your children and all other peo-

ple.” (Buhârî, Sahîh, Îmân, 7) That means loving the Prophet Muhammad is an

indication of a person’s belief. A Muslim discovers the taste of belief in his love for

Allah and the Prophet Muhammad. “You cannot be aware of true joy of belief, un-

less you love your favourites for the sake of God and unless you love Allah and the

Prophet more than everything else.” (el-Buhârî, *Sahîh*, Kitâbu’l-edeb, 49). The lo-

ve for God and the Prophet are at the summit of the Islamic civilisation where love is the

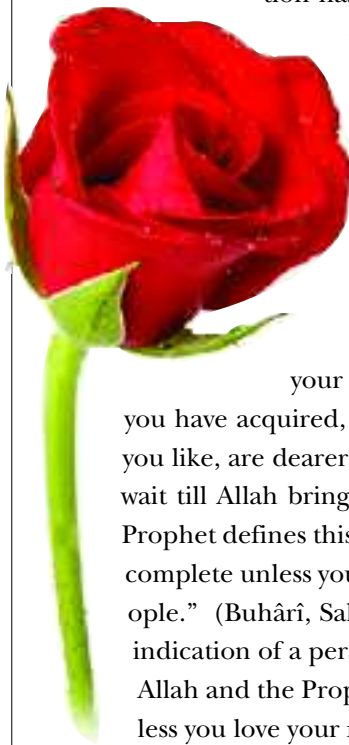
dominant factor. This love, which surrounds the whole life of a Muslim, is not just an or-

ordinary love but it has always been so wished for that it is expressed through many poems

and writings. “Come oh Muhammad/ It is spring time/ We pray silently/ Come as you

return from Kaba/ Come as you return from the Mirac / We have been waiting for

long!” (Arif Nihat Asya, Naat)

— Consequently

Islam, as a universal religion, aims to supply human beings with peace and happiness in the world and in the eternal life. This idea is the basic of all the principles of Islam. And, having this point of view, all believers of Islam try to live a life in harmony with God, men and nature. In Islamic perception, it is essential to respect holy values of other religions and beliefs. A Muslim does not have the right or freedom to insult or offend the holy and sacred values of others. And a Muslim expects equivalent behaviour from others.

Muslims believe in and truly accept all prophets of divine religions, without any discrimination. In this perspective, there is no difference between Adam and Noah or Moses and Jesus. And Prophet Muhammad is the last of all prophets. Love for the Prophet Muhammad is not only a kind of prayer, but it is also a pre-condition of true belief. After all of these explanations cited above, as Muslims we love all prophets equally and we think this act of insulting the Prophet Muhammad (proclaimed as freedom of the press) will hurt all the prophets including Moses and Jesus as well.

EIN BERICHT IM RAHMEN DER KARIKATURKRISE

— Zum Verstaendnis Der Heiligen Werte Der Muslime —

**Ausgearbeitet von:
Hilfsdozent Dr. Nimetullah AKIN
Hilfsdozent Dr. Mustafa TEKİN**

Juni 2006

ÖNDER

ÖNDER

Verein der Absolventen und Mitglieder der İmam Hatip Gymnasien

ÖNDER

Verein der Absolventen und Mitglieder der Imam Hatip Gymnasien

ÖNDER ist eine zivile Gesellschaftsorganisation.

Hauptgebiet auf dem ÖNDER taetig ist: Imam Hatip Gymnasien.

Die Imam Hatip Gymnasien sind Schulen, in denen neben Naturwissenschaften und Literatur- Kenntnissen auch Kenntnissen auf dem Gebiet der Religionswissenschaften vermittelt werden.

ÖNDER ist darum bemüht, das Ausbildungsniveau in den Imam Hatip Gymnasien zu erhöhen, das aeussere Erscheinungsbild, sowie die Laborausstattungen zu verbessern, für die Absol-

venten der Schulen gleiche Bedingungen im Hinblick auf das Universitaetsstudium zu ermöglichen und ihnen danach beim Suchen von Betaetigungsgebieten zu helfen.

Aufgrund der Ungerechtigkeiten, zu dener es durch die Verwendung eines bestimmten Punktesystems bei der Studienplatzvergabe und durch das Verbot in den Universitaeten bestimmte Kleidungen zu tragen, gekommen ist, führt ÖNDER seinen Kampf auf dem Gebiet der Menschen- und Ausbildungsrechte und bei der Ausdehnung der Freiheiten weiter.

ÖNDER sieht es als seine Aufgabe an, für Absolventen der Imam Hatip Gymnasien, die in der Türkei nicht die Möglichkeiten haben zu studieren, die Ausbildungsmöglichkeiten im Ausland zu untersuchen, zu finden und für die Studenten eine leitende Funktion zu übernehmen.

Hilfsdozent Dr. Nimetullah AKIN

Er ist im Jahr 1970 in Erzurum geboren. Im Jahr 1993 hat er die Theologische Fakultät der Marmara Universität absolviert. Im Jahr 1996 hat er, in Verbindung mit dem Institut für Soziale Wissenschaften der Marmara Universität, in dem Wissenschaftszweig Interpretation mit seiner Masterarbeit "Der Dialog zwischen Muslimen und Christen im Rahmen der Maria-Sure" sein Magisterstudium vollendet. Im Jahr 1996 ist er dank eines Stipendiums, das ihm das Kultusministerium vermittelt hatte, nach Deutschland gegangen, um dort zu promovieren. An der Universität Heidelberg hat er im Jahr 2002 mit seiner Doktorarbeit, die den Titel "**Untersuchungen zur Rezeption des Bildes von Maria und Jesus in den frühislamischen Geschichtsüberlieferungen**" trägt, promoviert. Im Jahr 2003 hat er an der Theologischen Fakultät der Onsekiz Mart Universität in Çanakkale seine Tätigkeit aufgenommen. Hilfsdozent Dr. Nimetullah AKIN ist immer noch als Mitglied des Lehrkörpers an der Theologischen Fakultät dieser Universität in dem Hadith-Hauptwissenschaftszweig tätig. Er ist verheiratet und Vater von 4 Kindern. Er beherrscht die Deutsche und Arabische Sprache.

Hilfsdozent Dr. Mustafa TEKİN

Er ist im Jahr 1968 in Konya geboren. Im Jahr 1991 hat er die Theologische Fakultät der Selçuk Universität absolviert. Im Jahr 1995 hat er, in Verbindung mit dem Institut für Soziale Wissenschaften der Selçuk Universität, in dem Wissenschaftszweig Religions Soziologie mit seiner Masterarbeit "Religion und Gesellschaft in den Werken von Mevlana Celaleddin Rumi" sein Magisterstudium vollendet. Nach seinem Militärdienst hat er am gleichen Ort mit seiner Promotion begonnen. Im Jahr 1999 wurde er als Forschungsbeauftragter für den Hauptwissenschaftszweig Religionssoziologie an die Theologische Fakultät der Dicle Universität berufen und gemäß Paragraph 35 zwecks Promotion an die Selçuk Universität verpflichtet. Im Jahr 2003 hat er mit seiner Doktorarbeit, die den Titel "Religion und Frau in der Türkei aus dem Blickwinkel intellektueller Frauen" trägt, promoviert. Im Jahr 2004 wurde er als Hilfsdozent an die Theologische Fakultät der Onsekiz Mart Universität in Çanakkale berufen. Er ist immer noch an der gleichen Fakultät tätig. Er ist verheiratet und Vater von 2 Kindern. Er beherrscht die Arabische und Englische Sprache.

EINFÜHRUNG

Nachdem die im September 2005 zuerst in Daenemark veröffentlichten Karikaturen, auf denen der Prophet der Muslime, Muhammed, beschimpft wird und als Terrorist und Verbrecher dargestellt wird, auch in mehreren anderen Laendern veröffentlicht wurden, haben die Muslime überall auf der Welt auf verschiedene Art und Weise gegen die Karikaturen, Veröffentlichungen und Zeichnungen protestiert.

Diesbezüglich gibt es viele Punkte, die besprochen und berücksichtigt werden müssen.

“Presse und Schaffensfreiheit”, “die Grenzen aller Menschen hinsichtlich dessen, was eine Religion oder eine Gruppe von Menschen als heilig ansieht”, die Beziehungen und Unterschiede zwischen den Religionen und verschiedenen Kulturen”, “Freiheit, Toleranz und Beleidigung” sind ein Teil dieser Themen.

Wir, als ÖNDER, haben, mit der Absicht einen positiven Beitrag zu all diesen Diskussionen zu leisten, eine Untersuchung durchgeführt, die das Ziel hat, die Reaktionen auf die Veröffentlichungen, die ihren eigenen Propheten im negativen Sinn und im Ausmass der Verhöhnung karikieren, im rechten Licht zu zeigen. Der nachfolgende Text ist das Resumé einer umfassenden Untersuchung.

Yusuf Ziyaettin SULA
Der Vorsitzende von ÖNDER

DER ISLAM UND DIE HEILIGEN WERTE

— Religion und zwischenmenschliche Beziehungen

Im Verlauf der Geschichte und auch heute ist Religion, das wichtigste Phänomen im Leben des Menschen, die einzige Adresse für ihn, wenn er sich bewusst geworden ist, dass er sich auf dieser Welt befindet, um Antworten auf so grundlegende Fragen wie , woher kommen wir , warum leben wir und was geschieht nach unserem Tod, zu finden. Unter diesem Gesichtswinkel nimmt Religion einen wichtigen Platz im Brennpunkt vieler Diskussionen ein.

Zuerst beseitigt Religion das Problem, das auftaucht, wenn wir verstehen wollen, warum wir hier sind, was das Leben ist , was das Universum ist usw. Tatsächlich lernt der Mensch im Hinblick auf den Zweck des Lebens, mit den Kenntnissen, die die Religion vermittelt, die Gründe warum er etwas tut, bzw. was er tun muss. Wie der Mensch ja auch , aus der Sicht des Islam, vom Erhabenen Allah geschaffen worden ist, jedoch unterschiedlich von den anderen Lebewesen. In diesem Zusammenhang ist der Mensch mit Verstand, Willenskraft und der Fähigkeit, moralische Werte zu schaffen, ausgestattet.

Allah gebietet im Gnadenreichen Koran auf die folgende Weise: *“Siehe, wir boten den Himmeln und der Erde und den Bergen das Unterpfand an, doch sie weigerten sich, es zu tragen, und schreckten davor zurück. Der Mensch lud es jedoch auf sich, denn er ist ungerecht und unwissend.”* (Koran 33/Die Verbündeten 72) Hier hat Allah den Menschen ganz offen , indem er ihn als

Ansprechpartner akzeptiert, von den anderen Wesen unterschieden. Wie ja auch der Mensch das einzige Wesen ist, das das "Unterpfang" (die Religion) tragen kann. Später wird dem Menschen der Zweck seiner Schöpfung offenbart: *"Und die Dschinn und die Menschen habe ich nur dazu erschaffen, dass sie mir dienen."* (Koran 51/Die Zerstreuten 56) Diesem Koranvers entsprechend, ist der einzige Zweck, warum die Menschen auf der Welt sind, Allah zu dienen. Selbstverständlich bedeutet hier, den Begriff Dienen nur mit Rituellem Gebet, Fasten, Pilgerfahrt und Almosen zu definieren, dass man weder den Islam noch den Begriff Dienen versteht. Dienen ist ganz im Gegenteil eine Handlung, die das ganze Leben einschließt. In diesem Zusammenhang ist jede vom Islam akzeptierte Handlung und Tätigkeit, mit der man die Billigung Allahs gewinnt, ein Dienen. Taten, die von Allah abgelehnt werden gehören auch, aber im umgekehrten Sinn, zu dieser Kategorie. Die Definition des menschlichen Lebens als Ganzes, ohne irgendeinen Aspekt im Rahmen des Dienens auszulassen, legt uns als Grundgedanken dar, dass der einzige Zweck des Lebens darin besteht, ein Diener Allahs zu sein. Für einen Gläubigen, der sich das Dienen zum Ziel macht, bleibt somit kein "Verständnis" Problem; er wird die Menschheit und das Weltall innerhalb dieses Mechanismus betrachten. In diesem Zusammenhang stellt die Religion durch das Entwickeln einer Projektion sicher, dass der Gläubige alles aus dieser Projektion betrachtet.

— Das Verständnis des Muslims von Menschen und Dasein

nach Auffassung des Islam ist die Stellung, die ein Gläubiger zum Menschen und zum Glauben hat von Allah geschaffen. Anders gesagt, die Beziehung des Gläubigen zu seiner Umwelt wird auf Allah aufgebaut. Zum Beispiel: egal welches Geschlecht, ethnische Herkunft, Religion ein Mensch hat, er ist als ein von Allah geschaffenes Wesen wertvoll. Es macht auch keinen Unterschied, ob diese Person ein

Atheist ist oder es nicht akzeptiert, dass Allah ihn geschaffen hat. Diese Situation wird in den Versen von Yunus Emre auf sehr schöne Weise zum Ausdruck gebracht: *"Liebe alles, was geschaffen wurde/denn es kommt vom Schöpfer"*. Wie wir sehen gewinnt alles, was geschaffen wurde, eine Bedeutung und Position, weil es vom Schöpfer kommt. Wie ja auch der Islam im Daseinsgrad "Ihn" an die oberste Stelle setzt, so dass die einzige Deklination von "Ihm" Allah ist. Auch die Worte des Heiligen Ali muss man im gleichen Rahmen bewerten: *"Die Muslime sind in unserer Religion, die nicht-Muslime sind in der Menschheit unsere Brüder"*. Wir müssen darauf hinweisen, dass diese Ansichten für einen Gläubigen, mag er auch von sich selbst auf noch so unterschiedliche Menschen treffen, das größte legitime Hindernis sind, das vor ihm auftauchen kann. Wie ja auch die Muslime, denen diese Ansicht zu eigen ist, die Natur, die Menschheit und somit die Welt nicht zerstört, nicht ausgeschlossen haben. Das Element, das hi-

er besonders zu betonen ist, ist die Tatsache, dass diese Regelung hinsichtlich der Existenz der Religion im Intellekt der Muslime im Hinblick darauf wie man leben soll und was für eine Beziehung man zu seiner Umwelt aufbauen soll, kein Fragezeichen zurückgelassen hat.

Wenn es um den Islam geht, wie ja auch weiter oben kurz erwähnt, muss man darauf hinweisen, dass es nicht möglich ist, die Religion einzugrenzen, indem man sie einer bestimmten Zeit und Örtlichkeit zuordnet. Denn da der Islam entsprechend seiner Natur von der Vorstellung eines einzigen Allah (Monotheismus) ausgeht, ist keine Dimension des täglichen Lebens ausserhalb der Tätigkeit, Allah zu dienen. Daher ist es unvorstellbar, zu sagen, dass das gesamte religiöse Leben nur aus der Verrichtung des Ritualen Gebets oder Fasten besteht. So wie man ja auch verschiedene Handlungen wie den Lebensunterhalt der Familie auf ehrliche Weise zu verdienen oder für die Menschen schädliche Dinge beseitigen nicht beurteilt werden können, wenn man sie nicht im Zusammenhang mit der Religion sieht. Ganz im Gegenteil sind diese Sachen, wie ja auch unser Prophet betont hat, deren Belohnung bei Allah zu finden ist. In diesem Rahmen fordert der Islam die Muslime immer dazu auf, Allah zu dienen. Es ist eine Pflicht, sie daraufhinzuweisen, dass man immer anstrebt, sie auf ein reifes, menschliches Niveau zu bringen. Der Islam sieht für die, die an ihn glauben, angefangen von Essens- und Schlafverhaltensweisen bis hin zum Geschlechtsleben auf vielen Gebieten Grundsätze vor. Diese Grundsätze auszuführen ist Grund dafür, dass der Anteil der Religiösität im Leben steigt. Daher kann man sagen, dass der Islam das Leben selbst ist. Ausserdem ist es nicht nötig, ausserhalb des Lebens von einem Phänomen namens Religion zu sprechen.

Natürlich ist es wichtig, das Ausmass der Religion in der Vorstellung vom Monotheismus zu untersuchen. Denn Monotheismus verhindert, so wie er auch in jeder Hinsicht Einheit ausdrückt, dass die Identität des Menschen geteilt und zerstückelt wird. Dies bedeutet, dass der Monotheismus es nicht dabei belässt, zum Ausdruck zu bringen, dass es nur einen Allah gibt, sondern er hat zugleich die Bedeutung, dass der Mensch mit all seinen Dimensionen in einer Einheit lebt, dass er nur "Ihm" verbunden ist und mit Allah eine Harmonie besteht. Eine gegenteilige Ansicht bedeutet, dass der Mensch in verschiedene Identitäten und Persönlichkeiten gespalten wird. Der Muslim ist ein Mensch, der sein Leben als Ganzes und jeden Aspekt des Lebens im Zusammensein mit Allah führt.

— Achtung vor den heiligen Werten

egal in welchem Zusammenhang man das Verständnis vom Leben, das vom Islam empfohlen wird auch sieht, eine Erniedrigung oder Beleidigung der heiligen Werte wird auf keinste Weise verteidigt. Auch die Weltanschauung, der dieser heilige Wert angehört, ist nicht wichtig. Sei es eine der Himmelsreligionen, die behaupten, dass sie die gleiche göttliche Quelle haben wie der Islam, sei es einer der Religionen, die an Vielgötterei glauben, die heiligen Werte sind unantastbar. So ist auch

der in diesem Punkt vom Gnadenreichen Koran dargelegte Grundsatz sehr wichtig. *“Und schmaehet nicht diejenigen, die sie ausser Allah anrufen, dass sie Allah in Feindschaft aus Unwissenheit schmaehen.”* (Koran 6/das Vieh 108)

— Die Propheten aus der Sichtweise des Islams

Die Islamische Religion zaehlt alle Propheten zu ihren eigenen heiligen Werten. Dies bedeutet, dass die Muslime zwischen den Propheten keinen Unterschied machen. *“ Es glaubt der Ğesandte an das, was zu ihm herabgesandt ward von seinem Herrn, und die Ğlaebigen alle glauben an Allah und seine Engel und seine Schriften und seine Ğesandten. Wir machen keinen Unterschied zwischen einem seiner Ğesandten. Und sie sprechen: “Wir hören und wir gehorchen; deine Vergebung , unser Herr! Und zu dir ist die Heimkehr!”* (Koran 2, Die Kuh 285) Wenn wir mit Adam, der als erster Prophet und gleichzeitig als erster Mensch anerkannt wird, beginnen, dann sind die Propheten, die den Menschen nur Gutes , Schönes und moralisch Vertretbares empfehlen, Abgesandte von Allah, die die Menschen zum Guten leiten und dazu auffordern, sich vom Schlechten fernzuhalten.

Die Abgesandten von Allah, die auf diesem Weg Strapazen ertragen und Schweres durchmachen und die der Menschheit die Grundsätze vermitteln, die es ihr ermöglichen, auf Dauer ein friedlicheres und den moralischen Lehren entsprechendes Leben zu führen, zu beleidigen und sie zu erniedrigen ist eine Sache. Aber abgesehen davon kann ein Mensch, der diese Abgesandten nicht als Prophet ansieht, nicht die Eigenschaften gewinnen, die einen Muslim ausmachen. Das Islamische Glaubenssystem macht es zur Bedingung, dass die Muslime an alle Propheten der Religionen , die einen Gott haben, zu glauben. (Koran 4, die Weiber 136) In der Islamischen Zivilisation ist dieses Verstaendnis von Propheten nicht Theorie geblieben, die Muslims haben als Zeichen ihrer Liebe ihren Kindern Prophetennamen wie Adam, Noah, Jesus, Maria, Johannes, Abraham, Josef, Zacharias gegeben und, sei es auch nur als Name, gewünscht, dass diese Propheten

unter ihnen leben. Unser geliebter Prophet. *“Die Propheten sind die Kinder des gleichen Vaters. Auch wenn sie verschiedene Mütter haben, so haben sie doch die gleiche Religion. Diese ist die monotheistische Religion”* (el-Buhari, Kitabu’l-Enbiya, 49) Mit dieser Darlegung wurde durch Hinweis darauf, dass die Religionen in ihrem Ursprung zusammengehören, das Verständnis der heiligen Werte kundgetan. Der Islam, der sich so versteht, dass man an alle Propheten glaubt und diesbezüglich auch keine Unterschiede macht, misst doch manchen Propheten aufgrund ihrer Stellung und Taten innerhalb der Gesellschaft eine grössere Bedeutung bei und betont auch ihre Vorbildsstellung in Bezug auf ihr Verhalten. Unter diesem Aspekt erwähnt der Gnadenreiche Koran neben den anderen immer wieder den Heiligen Abraham, Moses, Josef, David und Süleyman.

— Jesus als Prophet im Koran

Jesus, der Verkünder und zugleich die wichtigste Figur des Christentums, das das dynamische Zentrum der kulturellen Umgebung der Menschen ist, die es verstehen oder nicht verstehen, das sei dahingestellt, den Propheten auf dem Weg der Veröffentlichung in der Presse zu beleidigen und die die Pressefreiheit hoch einschätzen, ist einer der Propheten, der es zur Bedingung macht, dass an den Islam geglaubt wird und dass er geachtet wird. Egal ob es um seine wundersame Ankunft auf der Welt oder um seine Rolle als Abgesandter einer Epoche in der nahen Vergangenheit geht, im Koran gibt es viele Hinweise auf Jesus und es werden auch Abschnitte aus seinem Leben, die Beispielfunktion haben unterbreitet. Jesus wird als Mensch und als Prophet im Gnadenreichen Koran häufig erwähnt und seine Ankunft auf der Welt wird mit folgenden Worten zum Ausdruck gebracht:

“Und gedenke auch im Buche der Maria. Da sie sich von ihren Angehörigen an einen Ort gen Aufgang zurückzog. Und sich vor ihnen verschleierte, da sandten wir unseren Geist (den Erzengel Gabriel) zu ihr, und er erschien ihr als vollkommener Mann. Sie sprach: “Siehe, ich nehme meine Zuflucht vor dir zum Erbarmer, so du ihn fürchtest.” Er sprach: “Ich bin nur ein Gesandter von deinem Herrn, um dir einen reinen Knaben zu bescheren.” Sie sprach: “Woher soll mir ein Knabe werden, wo mich kein Mann berührt hat und ich keine Dirne bin?” Er sprach: “Also sei’s! Gesprochen hat dein Herr: Das ist mir ein Leichtes; und wir wollen ihn zu einem Zeichen für die Menschen machen und einer Barmherzigkeit von uns. Und es ist eine beschlossene Sache.” Und so empfing sie ihn und zog sich mit ihm an einen entlegenen Ort zurück.” (Koran 19/Maria 16 – 22)

Vom Gnadenreichen Koran, der dem Glauben der Muslime Gestalt gibt, erzählt Jesus selbst auf diese Weise: *“Er sprach: “Siehe ich bin Allahs Diener. Gegeben hat er mir das Buch, und er machte mich zum Propheten. Und er machte mich gesegnet, wo immer ich bin, und befahl mir Gebet und Almosen solange ich lebe. Und Liebe zu meiner Mutter; und nicht machte er mich hoffärtig und unselig. Und Frieden auf den Tag meiner Geburt und den Tag, da ich erweckt werde zum Leben!”* (Koran 19/Maria 30 – 33) Neben der wundersamen Geburt von Jesus wird auch von den während seines Prophetentums bewirkten Wundern, die als Beweis für seine Aufgabe als Abgesandter verstanden werden, erzählt, wie er zum Beispiel Tote wieder

zum Leben erweckt und Kranke geheilt hat. (Koran 3/ Das Haus Imran 49) Nicht Nur Jesus sondern gleichzeitig auch seine Anhaenger und Helfer, die Apostel werden im Gnadenreichen Koran lobend erwaeht. (Koran 3/ Das Haus Imran 52) In gewisser Beziehung sind für uns Jesus und Muhammed wie zwei Brüder, die aus der gleichen Quelle Milch trinken. Wie ja auch unser geliebter Prophet, wenn er von ihm spricht, *“ich bin unter den Menschen, derjenige, der ihm am naechsten ist, weil zwischen uns kein anderer Prophet steht”* die Naehc zu ihm zum Ausdruck bringt. (Muslim, Fedail, Babu fazileti Isa, 144)

— Der Islamische Prophet Muhammed

Sowohl auf dieser Welt als auch in der anderen Welt ist der letzte vom Erhabenen Allah geschickte Abgesandte, zur Sicherstellung von Frieden und Glück, der heilige Muhammed. Die Muslime sind diesem letzten Propheten verbunden. Unserem geliebten Propheten, der im Jahr 571 in Mekka das Licht der Welt erblickte und im Jahr 632 in Medina verstarb, wurde die Ehre der Aufgabe eines Abgesandten mit 40 Jahren zuteil und er vermittelte insgesamt 23 Jahre, davon 13 in Mekka und 10 in Medina, den Menschen die Botschaften Gottes. Die Gesellschaft, in der er sein Prophetentum zuerst ausübte, hat das Eigenschaftswort El – Emin, das ehrlich und zuverlaessig bedeutet, verdient und man gedenkt ihrer auch so. Der Heilige Muhammed, der, ohne den untugendhaften und unmoralischen Verhaltensweisen, die in der Gesellschaft umhergingen, zuzusprechen ein unbeflecktes und reines Leben führte, blieb auch in Bezug auf die in der Gesellschaft vorherrschende moralische Zerrüttung nicht nur Zuschauer, sondern unterstützte jegliche Art von Initiativen, die im Hinblick auf eine Reform ergriffen wurden. Die Mitgliedschaft in einem Bund mit dem Namen “Hilfu’l-Fudul”, der gegründet worden war um Übergriffen auf die Persönlichkeitsrechte vorzubeugen und um zu verhindern, dass sich die Staerkeren die Güter der Schwaecheren aneignen, hat ihn sehr glücklich gemacht, was er auch persönlich mit diesen Worten zum Ausdruck gebracht hat: *“Ich wurde Zeuge eines Abkommens, das im Hause von Abdullah b. Ced’an getroffen wurde und dieses Abkommen ist mir viel lieber als die roten Kamele (Zur damaligen Zeit Ausdruck für alles, was sehr wertvoll ist). Wenn ich in der islamischen Epoche zu so einem Abkommen eingeladen werden würde, würde ich wieder daran teilnehmen”*. (Beyhaki, Sünen el-kübra, Kitabu kismu’l-fey’ve’l-ganimet, 61/Babu itai’l-fey’)

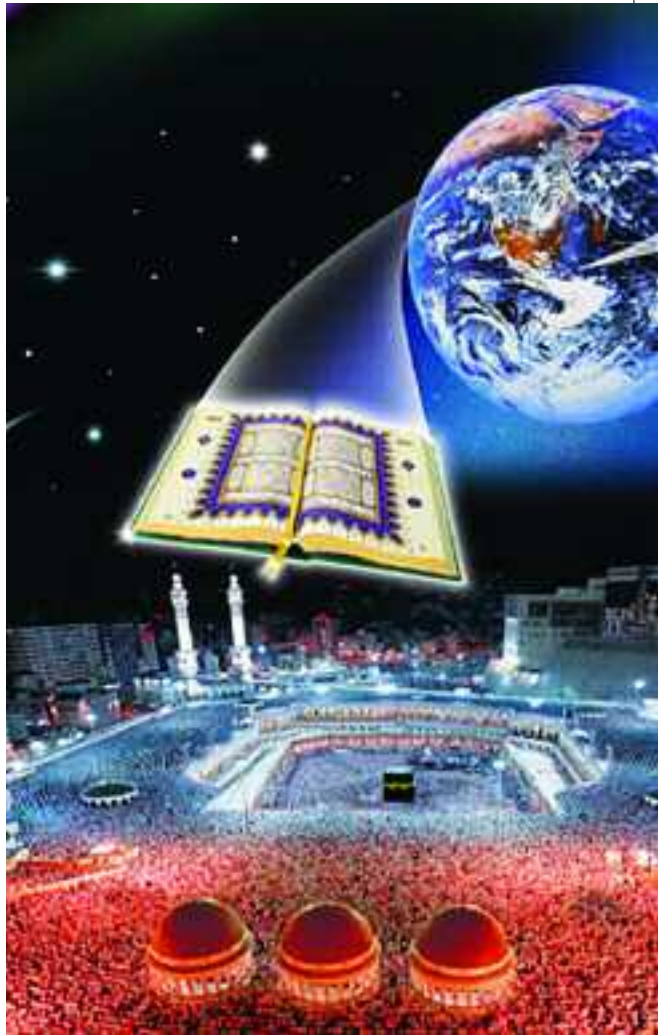
Im Jahre 610, als er vom Erhabenen Allah mit der Aufgabe des Prophetentums beauftragt wurde, ist er von Mekka aus aufgebrochen und hat 13 Jahre lang mit einer Hand voll Muslime, die an ihn glaubten, den verschiedensten Schwierigkeiten die Stirn geboten, wobei er die Verantwortung dafür eine Gesellschaft zu verbessern, in der der Starke den Schwachen unterdrückte, Maedchen lebendig begraben wurden, und in der noch andere Ungerechtigkeiten und Unmoralisches an der Tagesordnung waren, auf seinen Schultern fühlte. Der Sohn seines Onkels, Cafer b. Ebi Talib beschreibt die Gesellschaft, in der er sich befand wie folgt: *“Wir waren eine Gesellschaft, die Götzenbilder anbetete, totes Fleisch ass, jede Art von Schlechtigkeit beging, sich anderen in den*

Weg stellte und seine Nachbarn vergass. Wer von uns stark war, hat den Schwachen vernichtet” (İbn Huzeyme, sahih, C.4,s.13). Als seine 23 jährige Aufgabe als Prophet zu Ende ging, hatte er , mit der von Allah erhaltenen Eingebung und Leitung eine solche Gesellschaft in eine moralische und gebildete Zivilisation verwandelt.

Unser geliebter Prophet hat durch das Leben, das er für uns gelebt hat, als Leiter und Führer für den richtigen Weg eine Vorbildfunktion. Er hatte hinsichtlich des Formens der Islamischen Gesellschaft mehrere Aufgaben übernommen. Er war vor allem ein Bote, der uns mit den Geboten und Verboten und einer lebenswerten Welt, die er von Allah bekommen hatte, die Regeln überbrachte , die für ein friedliches Leben im Jenseits nötig sind. Jedoch war der Heilige Prophet nicht nur ein Bote, oder , um es mit der heutigen Sprache auszudrücken , ein einfacher Brieftraeger. Dadurch dass er diese Grundsätze zuerst persönlich gelebt hatte, war er für seine Religionsgemeinschaft zum Vorbild geworden. *“Wahrlich, in dem Gesandten Allahs hattet ihr ein schönes Beispiel für jeden, der auf Allah und den jüngsten Tag hofft und oft Allahs gedenkt”.*(Koran 33/Die Verbündeten 21)

Da er kein Engel oder übermenschliches Wesen ist, kann man das Leben, das er gelebt hat, zum Beispiel nehmen, kann man das Leben so leben. Er hat mit all seinen Bemühungen und Anstrengungen dafür gearbeitet, das Gute im Licht der göttlichen Gebote zu fördern, Erfreuliches mitzuteilen und das Böse zu verbessern, indem er sich davor gefürchtet hat.

Als ein der Menschheit geschickter gesegneter Bote war er zum Traeger einer immer universalen Botschaft geworden und hatte die gesamte Menschheit dazu aufgerufen, Gutes zu tun. Für Ihn gab es keinen Unterschied zwischen Arabern und Türken, Deutschen und Engländern, Afrikanern und Asiaten. Bei seinem Aufruf zum Guten hat die Menschen nicht nach Nationalität, Position und Besitz klassifiziert. In den Augen Allahs ist der glücklichste derjenige, der sich am meisten vor Allah fürchtet. In dieser Bedeutung ist die in seiner Botschaft angesprochene Menge die ganze Menschheit.

Als Mensch und Prophet war er seiner Religionsgemeinschaft mit den Banden der Liebe verbunden und diese Liebe hat er beim erneuten Aufbau der Gesellschaft als Mörtel verwendet. Diese seine Liebe wird vom Koran auf diese Weise ausgedrückt: *“Wahrlich, nunmehr kam zu euch ein Gesandter aus euch; schwer liegen auf ihm eure Missetaten. Fürsorglich ist er für euch, gegen die Gläubigen gütig und barmherzig.”* (Koran9/Die Reue128) Diese seine Liebe war nicht einseitig und unerwidert. Für einen Muslim ist sein Herr, der Schöpfer

von allem und sein geliebter Prophet, den er als den Vornehmsten all diesen, was geschaffen worden ist, ansieht, wertvoller als seine eigene Seele und er liebt Ihn mehr als alles andere. Der Gnadenreiche Koran bringt diese Band der Liebe mit den Worten *“Der Prophet steht den Gläubigen naeher als sie sich selber.”* zum Ausdruck (Koran 33/Die Verbündeten 6) In einem anderen Koranvers steht: *“So eure Vaeter und eure Söhne und eure Büder und eure Weiber und eure Sippe und das Gut, das ihr erworben und die Ware, deren Unverkaeufllichkeit ihr befürchtet, und die Wohnungen, die euch wohlgefallen, euch lieber sind als Allah und sein Gesandter und das Eifern in seinem Weg, so wartet, bis Allah mit seinem Befehl kommt.”* (Koran 9/Die Reue 24)

Unser Geliebter Prophet weist persönlich auf folgende Weise auf dieses Band der Liebe hin: *“Wenn ich ihm nicht lieber als sein Vater, sein Kind und alle Menschen bin, dann hat niemand von euch geglaubt.”* (Buhari, Sahih, Iman, 7) In diesem Verstaendnis ist die Liebe zu dem Heiligen Propheten ein Zeichen des Glaubens. Ein Muslim findet die Freude am Glauben in der Liebe zu Allah und dem Propheten. *Jemand, der liebt, aber nicht für Allah liebt, nach der Rettung durch Allah in Verleugnungen verfaellt und es statt dessen nicht vorzieht, sich ins Feuer zu stürzen, Allah und den Propheten nicht über alles liebt, kann nie verstehen, dass es Freude macht zu glauben.* (el-Buhari, Sahih, Kita-bu’l-edeb,49) Sogesehen steht auf dem Gipfel der Liebeszivilisation des Islams die Liebe zu Gott und dem Propheten.

Diese Liebe des Muslims, die seine ganze Welt umfasst, ist keine gewöhnliche Liebe, die einem einfach über die Lippen kommt, sondern wird in Gedichten und Schriftstücken festgehalten, in denen auch die Sehnsucht dargelegt wird, die man staendig nach ihr verspürt: *“Komm endlich Muhammed! / Es ist Frühling / Versteckt hinter unseren Lippen sitzt das Wort Amen / Komm als würdest du von der Pilgerfahrt kommen / Komm als würdest du vom Himmel herabsteigen / Wir warten seit Monaten!”* (Arif Nihat Asya, Naat)

— Schlussfolgerung

Das Hauptziel des Islams, der eine universale Religion ist, ist es den Frieden und das Glück der Menschheit in beiden Welten sicherzustellen. Der Kern aller Grundsätze ist die Verwirklichung dieses Ziels. Der Schöpfer möchte, dass die Menschen, mit Hilfe der Sichtweise zu der er den Gläubigen verhoffen hat, mit der Natur als ein Ganzes in Harmonie leben.

Im Weltverstehen des Islams ist der Respekt vor dem Heiligen einer jeden Religion und eines jeden Glaubens die Grundlage. Ein Muslim hat nicht das Recht und die Freiheit die heiligen Werte eines anderen Menschen zu verletzen oder sie zu erniedrigen. In diesem Bewusstsein fordert und erwartet der Muslim, von jedem, mit dem er zu tun hat, das gleiche respektvolle Verhalten.

Die Muslime glauben, ohne einen Unterschied zu machen, an die Propheten der göttlichen Religionen, und akzeptieren aus ganzem Herzen. In diesem Verständnis gibt es keinen Unterschied zwischen Adam und Noah, Moses und Jesus. In der Kette der Propheten ist Muhammed das letzte Glied. Muhammed lieben ist für einen Gläubigen nicht nur ein Dienen sondern auch eine Notwendigkeit.

Nach all diesen Ausführungen Denken wir als Muslime, die alle Propheten von Herzen lieben, dass der im Namen der Pressefreiheit auf den Heiligen Muhammed getätigte Angriff vor allem Jesus, Moses und alle Propheten verletzt.

۱۰

www.onder.org.tr

Eylül 2005'de Danimarka'da yayınlanan, Müslümanların peygamberi Hz. Muhammed aleyhisselamı tahkir eden, onu terörist ve cani gibi gösteren karikatürler, diğer bir çok ülkede de yayınlanınca, dünyanın her yerinde Müslümanlar değişik yöntemlerle, karikatürleri, yayınlayanları ve çizenleri protesto ettiler.

Bu noktada, konuşulması ve göz önünde bulundurulması gereken çok sayıda husus bulunmaktadır.

"Basın ve sanat özgürlüğü", "bir dinin veya insan grubunun kutsal kabul ettiklerine karşı diğer insanların sınırları", "dinlerarası ve farklı kültürlerarası ilişkiler ve farklılıklar", "özgürlük, hoşgörü ve hakaret" bu konuların bir kısmıdır.

Biz ÖNDER olarak, bütün bu tartışmalara olumlu katkıda bulunmak niyetiyle, Müslümanların, kendi peygamberlerini negatif anlamda ve istihza boyutu ile karikatürize eden yayınlara karşı gösterdiği tepkinin doğru anlaşılmasına dönük bir çalışma yaptık.

Bu metin, geniş bir araştırma konusunun özetidir.

ÖNDER
İmam Hatip Liseleri Mezunları
ve Mensupları Derneği

Alemdar Mah. Hükümet Konağı Sk. No: 7 34410 Çağaloğlu / İSTANBUL
(İstanbul Valiliği Sırası, Eminönü Kaymakamlığı Karşısı, Hacı Beşirağa Medresesi)
Tel: 0 212 519 09 53 - 519 12 76 - 519 12 77 Faks: 0 212 519 09 57
www.onder.org.tr | onder@onder.org.tr